

Māja

VIRTUVE

Maskarpones-aveņu
kūka jaukam
vasaras vakaram

Rucavnieku
baltais sviests

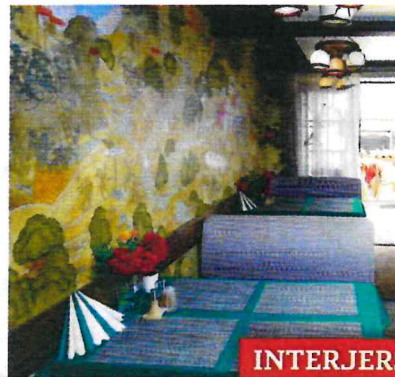
TEHNOLOĢIJAS

Nevis
pavārgrāmata,
bet telefons

PERSONĪBA

LIENA ŠMUKSTE

gaida savas lielās lomas

INTERJERS

Omulīgs
un laba aura

VESELĪB

Paties
stāsts
kā uzvarēt
krūts vē

Zelt
dieviet
kurkum

100
LATVIJA

Andris Eniņš
sakomponējis
dziesmu tūksto

DIĒTA

Klupšana
akmentin
ceļā u
normālu svar

PERSONĪBA

GAIDA SAVAS LIELĀS LOMAS

Jaunā Rīgas teātra aktrise Liēna Šmukste rēķina, ka šajā teātrī aizvadīti apmēram desmit gadi un laiks esot ātri aizskrējis. «Es nevaru teikt, ka ir daudz izdarīts. Ir sajūta, ka gribas vēl un daudz vairāk darīt, ka man ir ko teikt citiem,» saka aktrise un režisore Liēna Šmukste.

Par aizejošo teātra sezonu, kas noslēgsies pirms Jāņiem, teic, ka tā bijusi brīnišķīga, darbs sekojis pēc darba. Šīs sezonas lielākais aktrises veikums – Mārča Lāča iestudējumā *Rīga. Urbānie mīti*. «Tas man bija īpašs piedzīvojums un pārbaudījums, un par to esmu ļoti priecīga.» Sava teātra kolēģus Liēna raksturo kā draudzīgus, pretimnākošus, kuri vienmēr neskopojas ar padomu, un aktiera profesijā tas nav mazsvarīgi. Pret kolēģiem, lieliem profesionāļiem, jūtot respektu. Liēna studējusi režiju, taču šajā laukā līdz šim darbojusies mazāk. «Tā laikam ir likumsakritība. Mūsu kursā bija gan režisori, gan aktieri. Mēs darījām visu to pašu, ko aktieri – mācījāmies režiju un vēl papildus arī aktiera profesiju.» Paveikto darbu jomā ir diplomdarba izrāde *Prezidentes* un bērnu izrāde *Sapņi kažokos*. Liēna teic, ka idejas režijā esot un to īstenojumam pienāksot savs laiks.

Pagaidām – otrajā plānā

«Tad, kad teātrī režisori Alvis Hermanis vai Māra Ķimele iestudē jaunas izrādes, klusībā, neapzināti mācos no viņiem – kā no lugas vai stāsta top izrāde. Jebkuram aktierim sanākot to darīt pat neapzinoties, tāpēc bieži vien šīs profesijas pārstāvji izdomā pievērsties režijai,» atzīst Liēna. Viņa uzsver, ka pašai svarīgs ir gan viens, gan otrs mākslas novirziens. Taču, kamēr meita Dārta ir maza, daudz laika nākas veltīt viņai, un režija uz laiku palikusi otrajā plānā. «Tiklīdz paņemu rokās grāmatu, lai kaut ko lasītu, viņa ir klāt ar savējo,» smaida Liēna. Stāstot

par meitu, teic, ka neesot stingra mamma. «Ja jūtu, ka kaut kas nav tā, kā vajag, tad viņai stāstu un mācu. Parasti notupstos meitai pretī, skatos acīs un abas runājamies, kā pamācībās teikts (smejas), lai bērns mani dzird un redz.» Mamma ar meitu kopā mēdzot doties pastaigā uz pilsētas parkiem, lasa grāmatas un zīmē. Meitai jaunatklājums ir došanās uz teātri skatīties bērniem domātās izrādes.

Mammas pēdās nedodas

Liēna sapņojusi, ka kļūs par juristi tāpat kā viņas mamma, kā tas bieži vien ģimenēs esot raksturīgi. «Jurista profesijā jau arī jābūt mazliet no aktiera prasmēm. Zinu, kā mamma gatavoja tiesas sēdēm. Taču aizgāju pa citu ceļu nekā biju plānojusi, un mamma mani atbalstīja,» saka aktrise. Viņai ir ne tikai režisores diploms, bet iegūta arī zīmēšanas skolotājas specialitāte. Bet šis nav Lienas aicinājums. Kad mācījusies Līvānu vidusskolā, spēlējusi teātri. «Mums bija brīnišķīga dramatiskā pulciņa vadītāja Ilze Meldere, kura tolaik mani jau mazdrusciņ saslīmdināja ar teātri. Viņa prata mūs saliedēt. Šķita, ka manā dzīvē ienākusi jauna pasaule.» Pēc vidusskolas Liēna iestājusies Kultūras skolā un pilnībā bijusi pārņemta ar teātri. Pēc tam iestājusies Liepājas Pedagoģijas akadēmijā (jo režisoros Kultūras akadēmijā tajā gadā neuzņēma), kur piecus gadus apguvusi vizuāli plastiskās mākslas skolotāja specialitāti ar mākslas menedžmenta ievirzi, un paralēli arī Kultūras akadēmijā režisoros. Veiksmīgi absolvējusi abas augstskolas.

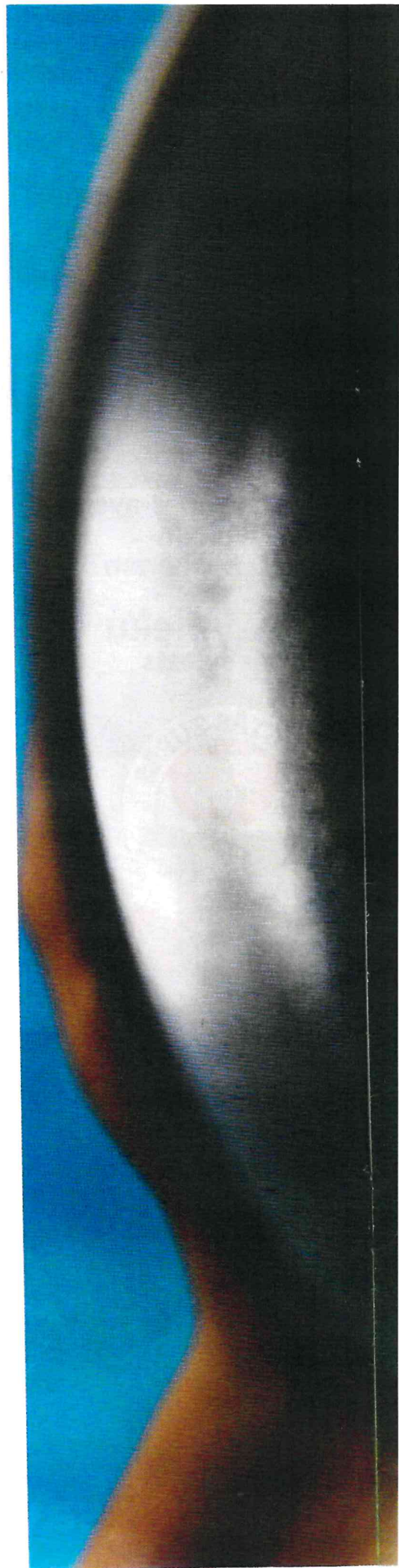

Foto: Gints MĀLDERS

OLGAS lomā izrādē I. Gončarova *Oblomovs* A. Hermaņa režijā

Foto: Gints MĀLDERS

MELNAIS PIENS. Pirms sešiem gadiem tapušajā iestudējumā *Melnais piens*. Liena – no labās

Foto: Jānis DEINATIS

LIELĀKAIS VEIKUMS. Liena (no kreisās) izrādē *Rīga. Urbānie mīti*. Piedalīšanos šajā izrādē aktrise uzskata par šīs sezonas lielāko veikumu

Teātris un ģimene

«Manā dzīvē teātris ir ļoti svarīgs, bet es nevēlētos būt viena un vientuļa. Man ļoti svarīga ir ģimene. Bez tās nevarētu. Es nespētu pilnvērtīgi strādāt, ja man nebūtu manas ģimenes – mana atbalsta,» secina skatuves māksliniece. Kas Lienai tik ļoti velk teātri? «Viss kopā – cilvēki, vide, skatītājs, pašapliecināšanās. Šī profesija man patīk, jo visu laiku var kaut ko jaunu iemācīties un uzzināt. Aktiera darbs vienmēr ir pārsteigumiem pilns. Tajā nav

rutīnas. Man klātos grūti, ja noteiktais darbalaiks būtu no pulksten 8.00 līdz 17.00. Esmu arī strādājusi Rakstniecības, teātra un mūzikas muzejā, vadīju nodarbības bērniem, arī šis bija interesants darbs, bet tomēr mans ir teātris.» Liena atklāj, ka, gatavojot lomu, ja kaut kas neizdodas, mēdzot pārdzīvot, taču iekšējā balss sakt, ka nedrīkst padoties un ir jādara. Lomām tekstus Liena mācoties mājās vai teātrī, reizēm tie tik viegli galvā neiesēžas. «Citi aktieri pāris reizi izlasa tekstu un zina. Daļa to atceras

no mēģinājuma procesa. Man ir jāsēž un jāmacās, jāatrod laiks. Katram aktierim ir savi paņēmieni, kā tikt galā ar tekstu.»

Prasme iziet no lomas

Katra loma, no vienas puses, esot jāatsvešina no sevis, bet no otras – nemaz neesot iespējams to izdarīt, jo viss «jālaiž caur sevi» – domas, emocijas... Aktrise meklējot detaļas, kas nav pašai raksturīgas, bet lomai interesantākas. Reizēm esot liels uztraukums, kad uz izrādēm nākot mamma, tā esot arī citiem aktieriem, kad tuvi cilvēki sēž skatītāju zālē. «Viņa jau nenāk skatīties, lai kritizētu. Nesen mamma noskatījās *Rudens sonāti*, kur atveidoju meiteni ar kustību traucējumiem. Citreiz vēl pēc nedēļas piezvana un izsaka savas domas par izrādi. Es ieklausos mammas teiktajā un ņemu vērā.»

Jo atveidotā varone mazāk līdzinoties Lienai, jo esot interesantāk šo lomu spēlēt. Lomai raksturīgo Liena novēro, staigājot pa ielām, skatoties kino vai no savas pieredzes. Uz jautājumu, kā iziet no lomas, aktrise atbild: «Būtu interesanti parunāties ar aktieriem, kuri saka, ka nevar iziet no lomas. Drīzāk tā ir enerģija, kas izrādes laikā tiek ražota. Atnākot mājās pēc izrādes, nav iespējams nomierināties šīs enerģijas dēļ. Kā kurš no tās spēj atbrīvoties – viens skrien, otrs iedzer

ENERĢIJA. Lienai būtu interesanti parunāties ar tiem aktieriem, kuri saka, ka nevar iziet no lomas. «Atnākot mājās pēc izrādes, nav iespējams nomierināties enerģijas dēļ, kura tiek saražota izrādes laikā,» saka viņa

siltu tēju, trešais skatās televizoru....» Lienai patīkot pastaigāties vai ieslēgt televizoru, bet šobrīd mājas dzīvē prioritāte ir meita.

Ar kino pieredzi

Liena ir aktrise, kura uzkrājusi filmēšanās pieredzi kino. Pavisam nesen viņu varēja vērot nelielajā Emmas lomā TV seriālā *Saplēstā krūze*, kas tika filmēts pērn vasarā. «Kino man ir jauna, brīnišķīga pieredze aktiera profesijā, lai gan man pašai pēc tam ir grūti skatīties uzfilmēto materiālu.» Pirmā kinopieredze bijusi apmēram pirms pieciem gadiem Rīgā uzņemtajā Krievijas miniseriālā *Aizmirstais*, kur iejutusies medmāsas lomā. «Sirds trīcēja. Pirmo reizi jāspēlē filmā un jārunā krievu valodā. Nedēļu

Parasti notupstos meitai pretī, skatos acīs un abas runājamies, kā pamācībās teikts, lai bērns mani dzird un redz

pēc tam nevarēju nomierināties, domāju, vai visu izdarīju labi. Seriāla komanda bija profesionāla – režisors Vladimirs Ščegoļkovs, krievu aktieri Jevgeņijs Ciganovs, Aleksejs Serebrjakovs un citi.»

Neatkarīgi, vai tas ir kino vai teātris, aktierim jāizpilda režisora uzdevums, ko viņš uzticējis lomas atveidotājam. «Nianses var pamainīt,

bet lomas zīmējumu – nē.» Pie savām mīļākajām lomām Liena min vairākas. «Galvenās lomas nekad neesmu spēlējusi, bet, neskatoties uz to, man patīk tas, ko daru. Tas liek vairāk koncentrēties uz darbu, jo skatītājs jau vērtē visu, ko viņš redz uz skatuves.» Savējā, Līvānu, pusē Lienai neesot iznācis spēlēt, taču gribētos. «Protams, būtu liels uztraukums, taču zinu, ka daudziem cilvēkiem neizdodas aizbraukt uz Rīgu noskatīties izrādi.» Vēlētos spēlēt arī lielākas lomas. Tas sagādā prieku vai kaifu izspēlēt dažādas emociju gammas, atšķirīgus tēlus – teic viņa.

NOJUMES | DĀRZA MĒBELES | TELTIS | POLIKARBONĀTA UN PLĒVES SILTUMNĪ
www.averto.lv | +371 66 20 77 77 | +371 28 61 11 61 | info@averto.lv

Atpūties savā pagalmā,
uzceļ PIRAMĪDU!

**LIENAS ŠMUKSTES
PIETURZĪMES:**

- **Nodarbošanās:** Jaunā Rīgas teātra (JRT) aktrise, režisore
- **Dzimusi:** 1976. gada 14. decembrī
- **Izglītība:** Latvijas Kultūras skola (tagad koledža) – amatiereteātra režisore, kultūras darba organizatore (1997. g.), Liepājas Pedagoģijas akadēmija – vizuāli plastiskās mākslas skolotāja ar ievirzi menedžmentā (2003. g.), Latvijas Kultūras akadēmijas Teātra fakultāte – dramatiskā teātra režisore (2008. g.)
- **Ģimene:** draugs Jānis, meita Dārta (rudenī būs 3 gadi)
- **Intereses:** ceļojumi, grāmatas

LOMAS TEĀTRĪ ŠOGAD:

- J. Joņevs, M. Lācis *Rīga. Urbānie mīti* (rež. M. Lācis, JRT),
- I. Bergmans *Rudens sonāte* (rež. M. Ķimele, JRT), izrāde bērniem *Reiz bija nebija* (rež. M. Ķimele)

VEIKUMS REŽIJĀ:

- V. Švābs *Prezidentes* (JRT, 2008. g.), G. Groša *Sapņi kažokos* (JRT, 2012. g.)

LOMAS KINO:

- Krievijas seriālā *Aizmirstais* medmāsa Gaļina (rež. V. Ščegolkovs)
- filmā *Izlaiduma gads* Ināra (rež. A. Gauja)
- filmā *Ausma* kolhoza priekšsēdētāja Mirdza (rež. L. Pakalniņa)
- TV seriālā *Saplēstā krūze* Emma (rež. I. Gorodecka)
- Latvijas un Krievijas seriālā *Dēls* bērnu psihologs (rež. V. Ross)

Uzsūc sevi jūras spēku

Vasara māksliniecei aizritēšot kopā ar ģimeni starp Līvāniem, Rīgu un Valmieru. «Šogad patiesībā izbaudīšu pirmo brīvo vasaru, jo pirms diviem gadiem šajā laikā vadīju nometni bērniem ar kustību traucējumiem. Kad teātra sezona beidzās, sāku gatavoties un organizēt. Tad jau redzēs, vai zināšu, ko šovasar darīt, vai mācēšu atpūsties,» smeļ Liena. Viņai patīkot Rīgas dzīve, bet ik pa laikam prasoties atpūsties no lielpilsētas kņadas un steigas. «Ja tas neizdodas, tad braucu uz jūru, izstaigājos gar krastu un uzņemu jūras enerģiju.» Liena agrāk mēdza sevi lutināt, apmeklējot baseinu, jo ūdens esot viņas stihija. «Man šobrīd ir svarīgi

IEKŠĒJĀS REZERVES. Aktrise Liene Šmukste uzskata, ka ir gatava vēl daudz dot skatītājiem, jo jūtot sevī neizsmeltas iekšējās rezerves

atrast laiku, lai pabūtu vienatnē ar sevi. Mēdzu dažkārt aiziet uz teātri divas stundas agrāk, lai atslēgtos no mājas un pārietu uz teātra dzīvi. Pabūt ar sevi – tur es arīrodu spēku. Man drusciņ vajag to vientulības sajūtu.»

Mācās uztvert notiekošo

Agrāk paticis nodoties mājas darbiem, bet tagad pēc tajās pavadītiem diviem gadiem, auklējot meitu, pēc tiem īpaši nekārojoties. Vērtējot, vai vairāk patīkot būt sabiedrībā vai mājās, Liena uzreiz saka: ar svešiem cilvēkiem neesot viegli atrast kopēju valodu. «Saviesīgos pasākumos esot, vienmēr meklēju draugus, kolēģus vai paziņas, lai justos

ērti, droši un man nebūtu jāiespringst, ko runāt. Izvēlos sev tīkamu komforta zonu. Man vajag vidi, kuru pazīstu. Es piekrišu kolēģa Andra Keiša teiktajam, ka viņam patīk atrasties sabiedrībā, kura viņu mīl un kuru viņš mīl. Man laikam ir līdzīgi.» Sevi Liena reizēm šausot, ja kaut kas teātrī neizdodas, ilgi par to domājot. Šobrīd mācoties vieglāk uztvert notiekošo un nepārdzīvot. Un vēl vēlētos apgūt kādu no svešvalodām. «Zinu, ka kolēģi mācās valodas. Viņi teātrī staigā ar grāmatām rokās, stāsta, ka gatavojas eksāmeniem. Interesanti mācīties sev, nevis tāpēc, ka skolā prasa!» Liena aizdomājas par jaunu zināšanu apguvi. ■